

Løft flagget høyt — det gamle korsets fane
så fritt det vaier — over Norges land.
I rødt og blått og renhets klare farge
I grønne lier — og over vårblått vann.

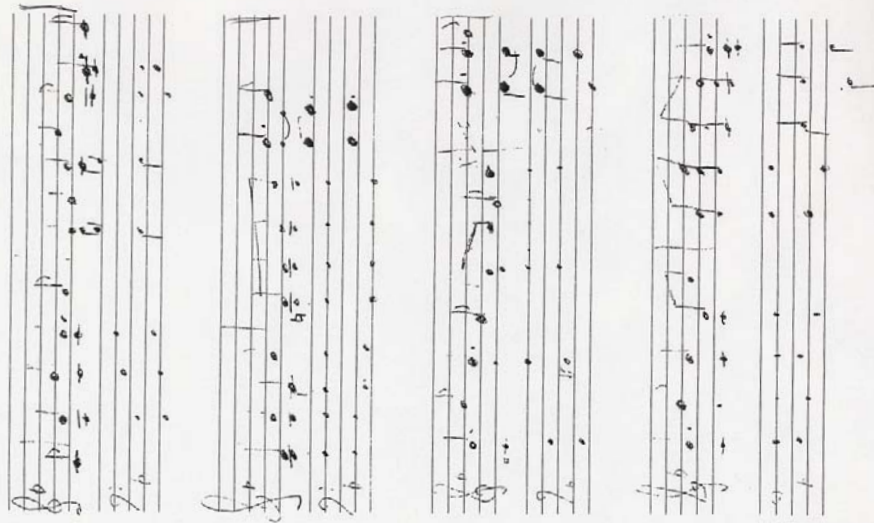
Fra fjord til fjell — vår frihetsjubel toner,
Et ja, - vi elsker dette fedreland
Der våre fedre stred for frihetslover
et grunnlovsvern om kvinne og om mann

Et frihetsverk — med Kristus i vår midte,
en evangelisk arv — som ga oss Guds verdi.
Og ordnet livet vårt i helg og virke
og med en velstand — en drømmer knapt tør si

For dette — og for sjelens frelse
I dag vi takker Han — som ga oss alt.
Han folkefrihet — med Sitt blod har vunnet
og korsset rødt i flagget vårt har malt.

Jørgen Høgetveit
Koklebygda 2007

Flere kan bestilles hos AKF/Krossen Media Pb. 196-4734 Evje Tlf: 379-31053
faks: 379-30157 e-mail: akf-evje@online.no

Grunnloven og naturretten

Av Johan I Holm

Publisert 5. mai 2008, som Gjestekommentar
i www.Kommentar-Avisa.no, med tillatelse

PÅ EIDSVOLL hyllet man naturretten. Det ser vi av Grunnlovens paragraf 112 hvor fremgangsmåten ved fremtidige forandringer i Grunnloven ble fastlagt: «Dog må sådan forandring aldri motsige denne Grunnlovs prinsipper, men alene angå modifikasjoner i enkelte bestemmelser, som ikke forandre denne Konstitusjons ånd».

MEN KAN DET VÆRE riktig at generasjonen 1814 kan forplikte alle senere generasjoner? Poenget er at i motsetning til vår materialistiske tid var generasjonen og juristene i 1814 bibelske i sin tenkning.

Det ser vi blant annet av §2 som sier at den evangelisk-lutherske religion forbliver statens offentlige religion. Kongen, som hode for den utøvende makt, skal bekjenne seg til denne religion, og kirken skulle fortsatt være statskirke.

EIDSVOLLFEDRENE og senere generasjoner før avkristningen satte inn var idealister, ikke relativister og pragmatikere. De visste at likesom Gud er evig og uforanderlig, eksisterer det evige og uforanderlige prinsipper for menneskelivet og statsstyrelsen. Bare på dette grunnlag, som vi kaller naturretten, kan det eksistere menneskerettigheter og personlig frihet og rettsstat, nemlig fordi man forutsatte et helt bestemt statsbegrep, det vesteuropeiske med maktfordeling i staten og folkesuverenitet. Uten absolutte grenser for statens makt i forhold til individet, ingen fri forfatning og uforanderlige menneskerettigheter.

Under flertallstyranni er det at menneskerettighetene skal vise sin verdi, men da må de ikke kunne endres av flertallet.

PÅ DETTE GRUNNSYN hvilte alle frie forfatninger av vesteuropeisk type. Hvilket var og er også kilden til Grunnloven og all norsk rett som emanerer av denne. På Eidsvoll startet forsamlingen grunnlovsarbeidet med enstemmig å vedta 11 grunnsetninger. Her skal kun nevnes grunnsetning:

Nr. 1: Norge bør (d.e. skal) være et indirekte og arvelig monarki (kongedømme).

Nr. 2 lyder: Folket bør utøve den lovgivende makt gjennom sine representanter.

Nr 6: Den dømmende makt bør være særskilt fra den lovgivende og utøvende.

Nr. 8: Den evangelisk-lutherske religion bør forblive statens og regentens (kongens) religion.

I VERKET «Arven fra Eidsvoll» som Frede Castberg og Paal Berg ga ut sammen med historikeren Sverre Steen etter frigjøringen i 1945, sier professor Steen: «Den siste setningen i grunnloven (§112) betydde ingen overvurdering av det verk som var skapt-, men var en logisk følge av hele det idégrunnlag som loven bygde på. Grunnlovens fedre var klar over at enkelte bestemmelser i lovverket kunne vise seg å bli mindre passende ettersom tiden gikk; men selve grunnprinsippene ville gjelde til evig tid.»

OM §2 SIER Sverre Steen i verket «Langsomt ble landet vårt eget» at § 2 ikke kan oppheves eller i prinsippet endres så den avskaffes. I tilfelle må hele Grunnloven opp til revisjon. Den evangelisk-lutherske religion er nemlig åndelig basis for både kirken og staten.

I DAG ROPES DET på menneskerettigheter fra alle hold, ikke minst fra venstresiden. Men man kan ikke lage seg menneskerettigheter etter forgodtbefinnende. Etter sin idé og sitt opphav skal menneskerettighetene gi sikkerhet for visse personlige rettigheter overfor staten og det offentlige – under alle forhold.

DEN BERØMTE Menneskerettighetenes erklæring vedtatt av den første franske nasjonalforsamling 26. august 1789 – består av 17 punkter, som ifølge innledningen «fremstiller menneskets naturlige, ufraskrivelige og hellige rettigheter – for at borgernes krav i fremtiden kan bygges på enkle og uforanderlige grunnsetninger, som alltid kan tjene til å verne om forfatningen og være til lykke for alle».

PUNKT 2 LYDER: «Målet for enhver politisk sammenslutning er å ivareta menneskenes naturlige og umistelige rettigheter. Disse er frihet, eiendomsrett, trygghet og rett til å gjøre motstand mot undertrykking».

Den personlige frihet defineres som rett til å gjøre alt som ikke skader nesten. (Sammenlign med 2. tavle i De ti Guds bud – hvis mål er nestekjærlighet).

Den norske grunnlovens §2 gjelder fremdeles. Noen grunnlovsforandring kan ikke komme før tidligst i 2012/13. Slaget er ikke tapt. Et stort flertall i folket er for statsreligion.

(Utthevelser av red.)

(Ta også en titt på:

http://kommentar-avisa.no/Artikler-venstre-side-nederst/Diverse_internasjonale_konvensjoner-2006.htm)